

SÉNAT DE BELGIQUE

SESSION DE 1957-1958.

SÉANCE DU 21 JANVIER 1958.

Rapport de la Commission de la Justice chargée d'examiner le projet de loi complétant les articles 1409 et 1425 du Code civil relatifs à la communauté légale et y introduisant un article 1424bis.

BELGISCHE SENAAAT

ZITTING 1957-1958.

VERGADERING VAN 21 JANUARI 1958.

Verslag van de Commissie van Justitie, belast met het onderzoek van het wetsontwerp houdende aanvulling van artikelen 1409 en 1425 van het Burgerlijk Wetboek, betreffende de wettelijke gemeenschap, en invoering van een artikel 1424bis.

Présents : MM. ROLIN, président; BRIOT, CAMBY, CHOT, CUSTERS, DE BAECK, DERBAIX, LAGAE, LIGOT, Mme VANDERVELDE, MM. VAN HEMELRIJCK, VAN REMOORTELT et Mme CISELET, rapporteur.

MESDAMES, MESSIEURS,

Rétroactes.

Le projet de loi « complétant les articles 1409 et 1425 du Code civil relatifs à la communauté légale et y introduisant un article 1424bis » a eu pour origine une proposition de loi due à Messieurs les députés Parisis et consorts; cette proposition avait pour seul but d'ajouter à l'article 1409 du Code civil qui énumère les éléments composant le passif de la communauté, un alinéa 6 ainsi conçu :

« 6° Du montant des condamnations à dommages-intérêts prononcées contre la femme, en conséquence d'un crime, d'un délit ou d'une contravention commis par elle, sauf la récompense due à la communauté. »

Les auteurs de la proposition justifient leur initiative en ces termes : « Dans l'état actuel de la législation et si l'on excepte la matière spéciale du roulage, il est impossible à la victime d'un délit commis par une femme mariée d'obtenir réparation de son préjudice, si cette femme est mariée sous le régime de la communauté légale. »

Lorsqu'on se trouve en présence d'une victime qui n'a pu choisir l'auteur de son préjudice et n'a pu que

R. A 5385.

Voir :

Document du Sénat :
363 (Session de 1956-1957) : Projet transmis par la Chambre des Représentants.

MEVROUWEN, MIJNE HEREN,

Voorgeschiedenis.

Het wetsontwerp houdende aanvulling van de artikelen 1409 en 1425 van het Burgerlijk Wetboek, betreffende de wettelijke gemeenschap, en invoering van een artikel 1424bis gaat uit van volksvertegenwoordiger Parisis c.s.; de enige bedoeling ervan was aan artikel 1409 van het Burgerlijk Wetboek dat de lasten van de gemeenschap opsomt, een zesde lid toe te voegen, luidende :

« 6° Het bedrag der veroordelingen tot schadevergoeding die tegen de vrouw werden uitgesproken ingevolge een misdaad, wanbedrijf of overtreding, door haar gepleegd, behoudens de aan de gemeenschap verschuldigde vergoeding. »

De indieners lichtten hun voorstel toe als volgt :

« In de huidige stand van de wetgeving, het speciale geval van het rijverkeer buiten beschouwing gelaten, kan het slachtoffer van een wanbedrijf, door een gehuwde vrouw gepleegd, geen herstel van zijn schade bekomen, indien die vrouw onder het stelsel van de wettelijke gemeenschap is gehuwd. »

« Wanneer wij voor een slachtoffer staan dat de bewerker van de schade niet heeft gekozen en zich bij

R. A 5385.

Zie :

Gedr. St. van de Senaat :
363 (Zitting 1956-1957) : Ontwerp overgezonden door de Kamer der Volksvertegenwoordigers.

subir le sort qui lui est fait, il est hautement injuste et immoral que le sort de la communauté lui soit préférent, déclarent les auteurs de la proposition.

Remarquons que l'article 6 de la loi du 1er août 1899 sur le roulage soulève une controverse.

Cette disposition n'est pas très claire.

S'il est admis que le mari est civilement responsable des amendes encourues par la femme en matière de roulage un doute sérieux subsiste en ce qui concerne les dommages-intérêts auxquels elle a été condamnée à la suite d'un accident.

Par contre les articles 173 du Code Forestier et 94 du Code Rural stipulent l'un et l'autre que « les *maris*, pères, mères, tuteurs, maîtres et commettants sont responsables des amendes, restitutions, dommages-intérêts et frais résultant des condamnations prononcées contre leurs femmes, leurs enfants mineurs et pupilles non mariés, demeurant avec eux, leurs ouvriers, voituriers et autres subordonnés sauf tout recours de droit. »

Ceci dit, il est exact qu'en principe le paiement des dommages-intérêts dus par une femme mariée commune en bien ne peut être poursuivie que sur la nue-propriété de ses biens propres.

La proposition avait pour seul but de permettre l'exécution sur les biens de la communauté d'un jugement allouant des dommages-intérêts à la victime d'un crime, d'un délit ou d'une contravention commis par la femme.

La Chambre des Représentants, tout en approuvant l'objet de la proposition, y apporta des amendements assez importants.

A l'article unique, devenu article premier :

1° L'obligation aux dettes de la communauté fut étendue aux dettes civiles de la femme ayant pour cause un délit ou un quasi-délit;

2° Un deuxième alinéa au 6° nouveau de l'article 1109 précise qu'il est toujours dû récompense par la femme en cas de dettes civiles ayant pour cause un délit, sous déduction éventuelle du profit retiré par la communauté. Il n'y a pas lieu à récompense en cas de quasi-délit, sauf si le dommage causé est dû à une faute intentionnelle.

Il semble cependant que l'avis de la Commission de la Justice de la Chambre n'ait pas été très catégorique au sujet de cette dernière distinction. En effet, nous lisons dans le rapport de Monsieur le Député Rombaut: « Toutefois, nous serions assez partisans de ne pas prévoir de récompense au profit de la communauté pour les dettes quasi-délictuelles excepté en cas de faute intentionnelle ».

La Chambre des Représentants ajouta à la proposition Parisi deux articles entièrement nouveaux, les articles 2 et 3.

deze toestand heeft moeten neerleggen, is het uiterst onrechtvaardig en zelfs immoreel dat de voorkeur wordt gegeven aan de toestand van de gemeenschap », aldus de indianers van het voorstel.

Op te merken valt dat artikel 6 van de wet van 1 Augustus 1899 op de politie van het vervoer een twistvraag doet rijzen.

Deze bepaling is niet zeer duidelijk.

Terwijl wordt aangenomen dat de man burgerlijk aansprakelijk is voor de geldboeten die de vrouw wegens verkeersovertreding heeft opgelopen, blijft ernstige twijfel heersen wat betreft de schadevergoeding waartoe zij, na een ongeval is veroordeeld.

Daarentegen bepaalt artikel 173 van het Boswetboek en artikel 94 van het Landelijk Wetboek : « De man, de vaders, moeders, voogden, meesters en lastgevers zijn verantwoordelijk voor de geldboeten, teruggaven, schadevergoedingen en kosten volgende uit de veroordelingen uitgesproken tegen hun vrouw, hun minderjarige kinderen en pupillen die niet gehuwd zijn en bij hen wonen, hun werklieden, voerlieden en andere ondergeschikten, behoudens alle verhaal als naar rechte. »

Afgezien daarvan is het juist dat de betaling van de schadevergoeding die door een in gemeenschap van goederen gehuwde vrouw is verschuldigd, slechts op de naakte eigendom van haar eigen goederen kan worden verhaald.

Het voorstel wilde alleen de mogelijkheid scheppen om schadevergoeding die door de rechter wordt toegekend aan het slachtoffer van een door een vrouw gepleegd misdrijf op de goederen van de gemeenschap te verhalen.

De Kamer van Volksvertegenwoordigers keurde het doel van het voorstel goed, doch bracht er vrij belangrijke wijzigingen in aan.

In het enige artikel, thans artikel 1,

1° Wordt de verhaalbaarheid van schulden op de goederen van de gemeenschap uitgebreid tot de burgerlijke schulden van de vrouw, die hun oorzaak vinden in een misdrijf of een oneigenlijk misdrijf;

2° Wordt in het tweede lid van het nieuwe n° 6 van artikel 1109 bepaald dat de vrouw, in geval van burgerlijke schulden welke het gevolg zijn van een misdrijf, steeds vergoeding verschuldigd is onder eventuele aftrek van de door de gemeenschap behaalde winst. In geval van oneigenlijk misdrijf is er geen aanleiding tot vergoeding tenzij de schade het gevolg is van een opzettelijke fout.

Echter schijnt het advies van de Kamercommissie van Justitie, wat dit onderscheid betreft, niet zeer beslist te zijn. Wij lezen immers in het verslag van de h. Rombaut, volksvertegenwoordiger : « Wij zouden er echter de voorkeur aan geven dat geen gewag werd gemaakt van vergoeding ten bate van de gemeenschap voor quasi-délictuele schulden, behoudens in geval van opzettelijke fout. »

De Kamer van Volksvertegenwoordigers voegde aan het voorstel Parisi twee geheel nieuwe artikelen toe, nl. de artikelen 2 en 3.

Article 2.

L'article 2 du projet transmis par la Chambre insère dans le Code civil un article 1424*bis* ainsi conçu :

« Le mari doit récompense des dettes civiles ayant pour cause un délit, sous déduction du profit éventuel retiré par la communauté. Il doit également la récompense des dettes ayant pour cause un quasi-délit, lorsque le dommage causé est dû à une faute intentionnelle. »

Actuellement, toutes les obligations du mari, quelle qu'en soit la source, sont à charge de la communauté (articles 1409, 1421, 1424, 1425 du Code civil).

En ce qui concerne l'amende, suite répressive d'un délit, le mari doit récompense à la communauté en raison de l'article 1421.

En ce qui concerne les dommages-intérêts, suite civile d'un délit, il y a controverse, en l'absence d'un texte.

La Chambre a voulu mettre fin à toute discussion sur ce point. Elle a voulu également instaurer une égalité entre les époux en ce qui concerne les récompenses dues à la communauté, soit la contribution aux dettes des conjoints.

Article 3.

La Chambre des Représentants, dans un article 3 nouveau, a modifié l'article 1425 du Code civil. Cette disposition se borne actuellement à prévoir le cas du mari condamné par application de l'article 1386*bis* du Code civil (réparation d'un dommage causé par les anormaux, loi du 16 avril 1935).

L'article sera désormais applicable aux deux époux.

**

Discussion.

Votre Commission de la Justice, tout en approuvant les principes du projet, a estimé qu'il devait être amendé. Elle y a apporté les modifications suivantes :

A l'article premier :

a) Elle a supprimé le mot « civiles » après le mot « dettes ».

Ce terme, en effet, semblait exclure les dettes commerciales et rendait la disposition peu claire.

b) le mot « délit » a été remplacé par le mot « infraction » dont le sens, tout à fait général, n'est pas susceptible de discussion.

c) Le deuxième alinéa a été supprimé. En effet, il serait peu logique de régler la question des récompenses dans des dispositions différentes. Ce point fera l'objet d'un article séparé, l'article 3 du texte proposé par votre Commission.

Artikel 2.

Artikel 2 van het Kamerontwerp last in het Burgerlijk Wetboek een artikel 1424*bis* in van de volgende inhoud :

« De man is vergoeding verschuldigd voor de burgerlijke schulden die het gevolg zijn van een misdrijf, na aftrek van de eventuele winst die door de gemeenschap is behaald. Hij is eveneens vergoeding verschuldigd voor de schulden die het gevolg zijn van een oneigenlijk misdrijf, indien de schade het gevolg is van een opzettelijke fout. »

Tegenwoordig, zijn al de verplichtingen van de man, ongeacht de oorzaak ervan, ten laste van de gemeenschap (art. 1409, 1421, 1424, 1425 van het Burgerlijk Wetboek).

Wat betreft de geldboete als strafrechtelijk gevolg van een misdrijf is de man krachtens artikel 1424 gehouden tot vergoeding van de gemeenschap.

Wat betreft de schadevergoeding als burgerlijk gevolg van een misdrijf, blijft de vraag onopgelost omdat er geen tekst voorhanden is.

De Kamer heeft aan de discussies een eind willen maken. Zij wil gelijkheid tussen de echtgenoten, ook inzake vergoeding aan de gemeenschap, d.w.z. de bijdrage in de schulden van de echtgenoten.

Artikel 3.

Het nieuwe artikel 3 wijzigt artikel 1425 van het Burgerlijk Wetboek. Dit artikel voorziet thans alleen in het geval dat de man met toepassing van artikel 1386*bis* van het Burgerlijk Wetboek is veroordeeld (vergoeding van schade veroorzaakt door abnormalen, wet van 16 April 1935).

Dit artikel zal voortaan toepasselijk zijn op beide echtgenoten.

**

Bespreking.

Uw Commissie van Justitie heeft de beginselen van het ontwerp goedgekeurd, doch was van oordeel dat het geamendeerd moest worden. Zij heeft er de volgende wijzigingen in aangebracht :

In artikel 1 :

a) Heeft zij het woord « burgerlijke » doen vervallen voor het woord « schulden ».

Dat woord scheen de handelsschulden uit te sluiten en maakte de bepaling onduidelijk.

b) In de Franse tekst heeft zij « délit » vervangen door « infraction », dat een zeer algemene betekenis heeft en dus niet vatbaar is voor betwisting;

c) Het tweede lid werd geschrapt omdat het niet zeer logisch is, de kwestie van de vergoeding in verschillende bepalingen te regelen. Dit punt zal in een afzonderlijk artikel behandeld worden, nl. in artikel 3.

L'article premier doit donc se lire ainsi :

« L'article 1409 du Code civil est complété par la disposition suivante :

» 6° des dettes de la femme ayant pour cause une infraction ou un quasi-délit ».

Article 2.

Au lieu d'insérer dans le Code Civil un article 1424bis, visant uniquement les cas dans lesquels le mari doit récompense, votre Commission de la Justice vous propose :

a) d'abroger l'article 1424 du Code Civil et de le remplacer par un texte nouveau.

L'article 1424 actuel dispose que les amendes encourues par le mari pour crime peuvent se poursuivre sur les biens de la communauté, sauf la récompense due à la femme; celles encourues par la femme ne peuvent s'exécuter que sur la nue-propriété de ses biens personnels tant que dure la communauté.

Votre Commission a estimé qu'il fallait mettre les époux sur un pied d'égalité vis-à-vis de l'administration des finances. Il lui a paru que le paiement des amendes encourues par l'un ou l'autre des conjoints devait pouvoir être poursuivi sur la communauté.

Un Commissaire a émis des doutes sur l'opportunité d'enlever à la femme ce qui était pour elle un privilège.

On lui fit remarquer que les privilèges sont souvent plus illusoires que réels et qu'en l'espèce celui que la loi paraissait accorder à l'épouse était bien dangereux pour elle.

En effet, lorsque l'Administration des Finances ne peut recouvrer l'amende à laquelle la femme mariée a été condamnée parce que seule la nue-propriété de ses biens peut être saisie, elle exécute contre la femme la peine subsidiaire d'emprisonnement. Ce qui peut difficilement être tenu pour une faveur.

Votre Commission de la Justice vous propose donc de remplacer le texte actuel de l'article 1424 par le texte ci-après :

« Les amendes encourues par l'un des époux peuvent se poursuivre sur les biens de la communauté. »

Ainsi se trouve réglée la question de l'obligation aux dettes. La communauté, est tenue qu'il s'agisse des amendes encourues par le mari ou par la femme; les époux sont mis sur un pied d'égalité.

Le mot « crime » qui avait d'ailleurs un sens tout à fait général et signifiait « infraction » a été supprimé.

b) Votre Commission a estimé qu'il y avait lieu de régler dans un autre article, la contribution aux dettes, soit la question des récompenses.

Elle vous propose d'insérer dans le Code civil un article 1424bis rédigé comme suit :

« Chaque époux doit récompense des dettes ayant pour cause une infraction ou un quasi-délit, sous

Artikel 1 moet dus worden gelezen als volgt :

« Artikel 1409 van het Burgerlijk Wetboek wordt aangevuld als volgt :

« 6° de schulden van de vrouw welke het gevolg zijn van een misdrijf of een oneigenlijk misdrijf. »

Artikel 2.

In plaats van in het Burgerlijk Wetboek een artikel 1424bis op te nemen voor de gevallen waarin de man vergoeding verschuldigd is, stelt uw Commissie van Justitie voor :

a) artikel 1424 van het Burgerlijk Wetboek op te heffen en te vervangen door een nieuwe tekst :

Artikel 1424 bepaalt thans : « De geldboeten door de man opgelopen wegens een misdaad, kunnen verhaald worden op de goederen van de gemeenschap, behoudens de aan de vrouw verschuldigde vergoeding : degene die door de vrouw opgelopen worden, kunnen zolang de gemeenschap duurt, slechts op de blote eigendom van haar persoonlijke goederen verhaald worden. »

Uw Commissie was van oordeel dat de echtgenoten door de administratie van financiën op gelijke voet moeten worden behandeld en dat zowel de geldboeten van de man als die van de vrouw verhaald moeten kunnen worden op de gemeenschap.

Een lid twijfelde aan de wenselijkheid om aan de vrouw iets te ontnemen dat voor haar een voorrecht was.

Hem werd voorgehouden dat voorrechten dikwijls meer schijn dan werkelijkheid zijn en dat het voorrecht, hetwelk de wet aan de vrouw scheen te verlenen, een zeer gevaarlijke zaak voor haar was.

Immers, wanneer de Administratie van Financiën niet in staat is om de geldboete te verhalen, waartoe een gehuwde vrouw veroordeeld is, omdat alleen de blote eigendom van haar goederen in beslag kan worden genomen, laat zij de vrouw veroordelen tot de subsidiaire gevangenisstraf, wat moeilijk voor een gunst kan worden gehouden.

Uw Commissie van Justitie stelt dus voor, de huidige tekst van artikel 1424 te vervangen als volgt :

« De geldboeten, door één van de echtgenoten opgelopen, kunnen verhaald worden op de goederen van de gemeenschap. »

Aldus is de verplichting inzake schuldbetaling geregeld. De gemeenschap moet betalen, onverschillig of de geldboeten opgelopen zijn door de man dan wel door de vrouw; de echtgenoten worden op gelijke voet behandeld.

Het woord « misdaad », dat trouwens een zeer algemene betekenis had en in werkelijkheid « misdrijf » betekende, werd geschrapt.

b) Uw Commissie was van oordeel dat de bijdrage in de schulden, d.i. de kwestie van de vergoeding, in een ander artikel moest worden geregeld.

Zij stelt voor, in het Burgerlijk Wetboek een artikel 1424bis in te voegen, luidende :

« Iedere echtgenoot is vergoeding verschuldigd voor de schulden die het gevolg zijn van een misdrijf of een

déduction du profit éventuel retiré par la communauté. »

Votre Commission de la Justice a en effet estimé qu'il devait toujours y avoir récompense, que les dettes soient nées d'une infraction ou d'un quasi-délit; et qu'il n'y avait pas lieu de prévoir de distinction entre la faute intentionnelle ou non intentionnelle.

Certains commissaires ont fait remarquer que le projet allait créer en fait une inégalité au détriment du mari.

En effet : 1° le patrimoine du mari est confondu avec le patrimoine commun. Toute dette qui peut être poursuivie sur les biens communs peut l'être en outre sur les biens propres du mari. (Cfr. De Page, traité élémentaire de droit civil belge, tome 10, volume 1, n° 372, pp. 415 et 416, éd. 1949); 2° le mari ne peut demander la séparation de biens; 3° le mari ne peut renoncer à une communauté déficitaire lors de sa liquidation.

Votre Commission de la Justice a reconnu l'exactitude de ces remarques, mais elle a estimé tout d'abord que ces inconvénients ne seraient pas très fréquents, toutes les dettes visées dans le projet devant résulter d'une infraction ou d'un quasi-délit. Ensuite cette inégalité sera très provisoire, le dépôt du projet de loi modifiant le titre V du Livre III du Code Civil sur le contrat de mariage étant annoncé par le Gouvernement.

Remarquons pour terminer que la réforme proposée à la Haute Assemblée est préconisée par des juristes éminents.

Votre Commission de la Justice n'a pas modifié l'article 3 du projet transmis par la Chambre et devenue dans le texte de votre Commission l'article 4; elle vous propose de le voter tel quel.

Votre Commission vous propose de modifier l'intitulé de la loi, afin de le mettre en concordance avec les amendements qu'elle a approuvés.

*
**

Le projet ainsi amendé et le rapport ont été votés à l'unanimité.

Le Rapporteur,
G. CISELET.

Le Président,
H. ROLIN.

oneigenlijk misdrijf, na aftrek van de eventuele winst die door de gemeenschap is behaald. »

Uw Commissie van Justitie was namelijk van oordeel dat er altijd een vergoeding moet zijn, ongeacht of de schulden hun oorzaak vinden in een misdrijf of een oneigenlijk misdrijf en dat er geen onderscheid moet worden gemaakt tussen de opzettelijke en de onopzettelijke fout.

Sommige leden merkten op dat het ontwerp een feitelijke ongelijkheid schept ten nadele van de man.

Immers : 1° het vermogen van de man wordt vermengd met het gemeenschappelijk vermogen. Iedere schuld die op de gemeenschappelijke goederen kan worden verhaald, kan op de eigen goederen van de man worden verhaald (Cfr. De Page, « Traité élémentaire de droit civil belge », Deel 10, Boek I, n° 372, blz. 415 en 416, uitgave 1949); 2° de man kan geen scheiding van goederen eisen; 3° de man kan in geval van vereffening een deficiënte gemeenschap niet afwijzen.

Uw Commissie van Justitie heeft de juistheid van deze opmerkingen erkend, maar zij was van oordeel, ten eerste dat deze bezwaren niet dikwijls zullen rijzen aangezien alle in het ontwerp bedoelde schulden het gevolg zijn van een misdrijf of een oneigenlijk misdrijf, en ten tweede, dat de ongelijkheid niet lang zal duren aangezien de Regering een wetsontwerp tot wijziging van Titel V, Boek III, van het Burgerlijk Wetboek, op het huwelijkscontract heeft aangekondigd.

Ten slotte zij opgemerkt dat eminente juristen voorstander zijn van de hervorming die aan de Hoge Vergadering wordt voorgesteld.

Uw Commissie van Justitie heeft artikel 3 van het Kamerontwerp dat in de tekst van uw Commissie art. 4 wordt, niet geamendeerd en stelt U voor het ongewijzigd te aanvaarden.

Uw Commissie stelt U voor het opschrift van het ontwerp te wijzigen, ten einde het in overeenstemming te brengen met de amendementen die zij heeft aangenomen.

*
**

Het aldus gewijzigde ontwerp en dit verslag zijn met algemene stemmen goedgekeurd.

De Verslaggever,
G. CISELET.

De Voorzitter,
H. ROLIN.

TEXTE
PRÉSENTÉ PAR LA COMMISSION.

Nouvel intitulé : Projet de loi modifiant les articles 1409, 1424 et 1425 du Code civil relatifs à la communauté légale et y introduisant un article 1424*bis*.

ARTICLE PREMIER.

L'article 1409 du Code civil est complété par la disposition suivante :

« 6°. Des dettes de la femme ayant pour cause une infraction ou un quasi-délit. »

ART. 2.

L'Article 1424 du Code civil est remplacé par la disposition suivante :

« Les amendes encourues par l'un des époux peuvent se poursuivre sur les biens de la communauté. »

ART. 3.

Il est inséré dans le Code civil, la disposition suivante qui en forme l'article 1424*bis* :

« *Article 1424bis.* — Chaque époux doit récompense des dettes ayant pour cause une infraction ou un quasi-délit, sous déduction du profit éventuel retiré par la communauté. »

ART. 4.

L'Article 1425 du Code civil est modifié comme suit :

« *Article 1425.* — Les condamnations prononcées contre le mari ou la femme par application de l'article 1386*bis* peuvent se poursuivre sur les biens de la communauté. »

TEKST
VOORGEDRAGEN DOOR DE COMMISSIE.

Nieuw opschrift : Wetsontwerp houdende wijziging van de artikelen 1409, 1424 en 1425 van het Burgerlijk Wetboek betreffende de wettelijke gemeenschap, en toevoeging van een artikel 1424*bis*.

EERSTE ARTIKEL.

Artikel 1409 van het Burgerlijk Wetboek wordt aangevuld als volgt :

« 6° de schulden van de vrouw welke het gevolg zijn van een misdrijf of een oneigenlijk misdrijf. »

ART. 2.

Artikel 1424 van het Burgerlijk Wetboek wordt vervangen als volgt :

« De geldboeten, door een van de echtgenoten opgelopen, kunnen verhaald worden op de goederen van de gemeenschap. »

ART. 3.

In het Burgerlijk Wetboek wordt een artikel 1424*bis* ingevoegd, luidende :

« *Artikel 1424bis.* — Iedere echtgenoot is vergoeding verschuldigd voor de schulden die het gevolg zijn van een misdrijf of een oneigenlijk misdrijf, na aftrek van de eventuele winst die door de gemeenschap is behaald. »

ART. 4.

Artikel 1425 van het Burgerlijk Wetboek wordt gewijzigd als volgt :

« *Artikel 1425.* — De tegen de man of de vrouw bij toepassing van artikel 1386*bis* uitgesproken veroordelingen kunnen op de goederen van de gemeenschap worden verhaald. »